

брѣгъ-тъ. Любичъ, осѣти Милошъ голѣмъ оску-
днѣсть отъ кѣдѣ дружинѣ-тѣхъ си — и затова да
бы ся представили на Турцы-тѣхъ че имать още
доволно число войницы, намѣстивъ коние и ко-
лове покрай обкопы-тѣхъ и ги прикрихъ съ муж-
ски дрехы; и така сѣ струвахъ догдѣ-то не
имъ пристигнѣ нова помощъ, съ коѣ-то после
доволно ся заячихъ и можахъ вече да дочакать
дързновено непріятель-тъ.

Нѣ помѣжду това отпоръ-тъ, кой-то сто-
рихъ Сърби-тѣхъ, направи на Турцы-тѣхъ едно го-
лѣмо впечатлѣние, спорѣдъ както тѣхъ мисляхъ.
Истина точно несме известени, что ся е случило
въ тѣхънъ Лагерь. Нѣ дето че загинѣ въ тоя
бой Кихая-паша заключава ся отъ неприятели-
тъ, кой-то последува следъ смъртъ-тѣхъ му, и
кой-то обично става въ едно такова отъ разны
покоління и разны провинціи съдружено войн-
ство въ такава случка. Единъ вечеръ дойде
една робиня, коѣ-то бѣше побѣгнала отъ тур-
скій лагерь, и яви на Сърби-тѣхъ че Турцы-тѣхъ
сѣхъ ся нешто разбутали; нѣ незнаеше само дали
ся тѣхъ готвѣхъ да нападвать или пакъ да бѣгать.

Сърби-тѣхъ само ся моляхъ Богу да ся дигне
непріятель-тъ, нѣ пакъ ся и наоружавахъ добръ,
за да ударѣтъ още единъ пѣтъ на тѣхъ. На
вторѣ-тѣхъ сутренъ видѣхъ Сърби-тѣхъ че Турцы-
тѣхъ оставихъ обкопъ-тъ си, и тръгнахъ кѣдѣ
най-южны-тѣхъ планины, сиречь кѣдѣ высокій
брѣгъ Стѣницѣ. Безъ сумнение че ще имъ ся е
сторилъ тоя часъ като последний, въ кой-то бы
могле да си увардѣтъ пленъ-тъ безбѣдно, сиречь
ако ся дигнѣтъ отъ тукъ. Нѣ и това пакъ не
имъ испадна добръ на рѣкѣ; защо ги въ село